

Maade overfor os, og saa kan det unægtelig blive til Skade for dansk Eksportvirksomhed.

Med Hensyn til det Tolddiktatur, som det ærede Medlem omtalte, og som han nu søgte at bortforklare, er det virkelige Forhold dette, at det Forslag, der oprindeligt skitseredes fra konservativ Side i det andet høje Ting, ikke indeholdt noget om et Rigsdagsudvalg, der skulde give Finansministeren Tilslutning. I det Forslag, der oprindeligt var skitseret af det konservative Folkeparti i det andet høje Ting, og som der tilgik Offentligheden Meddelelse om, var der ikke noget om et Rigsdagsudvalg; det gik ud paa et Tolddiktatur, men saa blev det konservative Folkeparti bange for Situationen og fik Rigsdagsudvalget puttet ind. Det er jo det virkelige Forhold, det er vi jo alle sammen fuldstændig klare over, og naar det ærede Medlem Hr. Drachmann nu vil sige, at man fra konservativ Side ikke ønskede noget Tolddiktatur, og søger at paavise, at vi tværtimod her i Landet er under Trykket af Tolddiktatur ude fra, er dette jo en ren Bortforklaring af Forholdet, for her taler vi om vore indenlandske Forhold, og det, man fra konservativ Side vilde, var at give Finansministeren en saadan Myndighed, at han kunde blive en Slags Erhvervsdiktator her i Landet. Jeg forstaar saa inderligt godt, at man bagefter er blevet bange for Situationen og har skudt et Rigsdagsudvalg ind, men det kom nu en Gang paa et senere Tidspunkt, og naar det ærede Medlem i denne Forbindelse bebrejder Venstrepresen, at den bevidst fortolker Tolddiktaturet paa urigtig Maade, vil jeg tillade mig at tilbagevise denne Bebrejdelse som fuldstændig uberettiget.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte nogle Bemærkninger om min Stilling til det oprindelige Forslag om Tilskud til kriseramte Industrier. Jeg vil derfor blot sige, at hvad end det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nu siger, og hvad han end sagde ved tredie Behandling af Forslaget, er det ikke lykkedes ham at gøre Rede for og holde ude fra hinanden Forskellen mellem Tilskudsordningens generelle og specielle Anvendelse. Denne Forskel gjorde jeg Rede for ved tredie Behandling i sin Tid, da jeg udviklede Grunden til, at vi maatte betragte dette System som praktisk uanvendeligt; hvis man nemlig vilde gøre Tilskudssystemet generelt, vilde det for det første koste Statskassen mange Millioner og dernæst virke fuldkommen uhensigtsmæssigt, belønnende den ikke særlig loyale

Konkurrence, og hvis man vilde indskrænke det til specielle Anvendelser, kunde man lige saa godt gaa den Vej, vi anviste, nemlig at der skulde ske Henvendelse til Partiernes Erhvervsudvalg i Stedet for til Kriseværnsudvalget, og at man der skulde optage de ganske enkelte Tilfælde til Behandling, men da vilde Begrænsningen blive saa stærk, at Lovforslaget i den Skikkelse, det havde, vilde være overflødigt; saa kunde man nøjes med det, vi paa-pegede: en speciel Bevilling fra Finansudvalget efter Undersøgelse i Partiernes Erhvervsudvalg.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, idet jeg henviser til Debatten i sin Tid ved tredie Behandling, men jeg vil dog overfor det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Udtalelser sige, at Tilskudsordningen indeholdt en vis sund Tanke, og det var ogsaa den, vi i sin Tid tog op, nemlig at man skulde overføre Understøttelsesbeløbene til det produktive Arbejde; men det er umuligt at udføre denne Tanke i Praksis, og de Erfaringer, der nu efter mange Misforstaaelser og megen Vanskelighed foreligger Oplysning om fra Holland, viser netop, at disse Systemer ikke kan haandhæves i Virkeligheden.

Selvfølgelig er det meget bekvemt for det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at han, naar det endelig strander, kan staa og give Helterollen her og navnlig paa Bekostning af det konservative Folkeparti, som tog sin Stilling ud fra saglige Grunde; men det er givet, at Tilskudsordningen til Trods for den sunde Grundidé, den indeholder, ikke kan udføres i Praksis, og da vi i Udvalget fik Forespørgsler fra de store nødstedte og kriseramte Industrier, Skotøjet, Læderet, Tekstilen o. s. v., og vi til disse Industrier rettede det bestemte Spørgsmaal, om de kunde anvende og støttes af Tilskudsordningen, og fik det klare Svar Nej, saa var vor Stilling givet.

Det er ikke os, der ved at afvise Tilskudsordningen har villet gennemføre, hvad den højtærede Minister saa overordentlig smagfuldt i Dag kaldte en toldpolitisk Pengeafpresning; det er tværtimod nu nogle helt andre Partier, der har Brug for at kunne sige, at de vilde gerne have hjulpet, hvis de havde kunnet gennemføre Tilskudsordningen, men man lagde sig i Vejen for dem. Tilskudsordningen maatte strande, fordi den var ude af Stand til at hjælpe der, hvor den skulde hjælpe, og det vilde have været os, der havde stukket Befolkningen Blaar i Øjnene, hvis vi var gaaet med til denne Lov under Foregivende af, at den